

PRO Actiunea Catolica Romana

Roma - Anul XIII

Tribuna libera pentru unirea Bisericilor fundata in 1955 de
CONSTANTIN DRAGAN

Februarie 1968 - N. 137

O opera care incoroneaza o viata

Cardinalul Eugène Tisserant, Decan al Sacralui Colegiu, a inaugurat recent Opera care îi poartă numele, celebrând Sfânta Liturghie în mijlocul tineretului înapoiat, pentru recuperarea căruia Institutul a fost creat. Au participat la ritul divin numeroase personalități, primarul Romei, Doct. Rinaldo Santini, și câțiva Cardinali membri ai Sacralui Colegiu. Cei care n'au putut lua parte la ceremonie au fost prezenți în spirit alături de întemeietorul acestei Opere, al cărei scop este pregătirea profesională și formația morală și civilă a fiilor de țărani și a tinerilor înapoiți care pot fi recuperați pentru societate.

După Evanghelia Cardinalul Tisserant a ținut o scurtă, părintească cuvântare. La « Ofertoriu », Primarul Romei, precedat de doi Cavaleri ai Sfântului Mormânt, și însoțit de șeful ceremonialului Municipiului, a oferit Cardinalului un splendid potir, exprimând sărbătoritului omagiul augural și recunoștința Romei pentru realizările celor douăzeci de ani de episcopat al săi într-o zonă a Comunei Romei în trecut neglijată, și pentru creșterea unei Opere atât de importante și atât de utilă pentru tineret.

La sfârșitul ritului religios Președintele Operei, Don Giuseppe Biletta, a exprimat Cardinalului omagiul conducătorilor instituției și a tinerilor săi oaspeți, ilustrând munca îndeplinită până acum, greutățile biruite și cele care așteaptă să fie depășite cu ajutorul sprijinului și al înțelegerii autorităților și binefăcătorilor acestei Opere care lucrează cu atâtă generozitate pentru a pregăti un viitor senin unor tineri care au deosebită nevoie de asistență, de atenție, de dragoste.

Cardinalul Tisserant și oaspeții săi au vizitat apoi laboratoarele fermei, înzestrate cu cele mai moderne instrumente de lucru, și crescătoriile ei. Redacția « Pro Acțiunii Catolice Române » și fondatorul revistei, dr. Constantin Drăgan, se asociază omagiilor prezentate Cardinalului Decan de cei veniți să sărbătorească odată cu inaugurarea Operei Tisserant, la Valle del Pero, cei 60 de ani de preoție ai generosului și vrednicului Prelat, urându-i mulți ani de viață, pentru a se putea bucura și de roadele spirituale ale acestei Instituții, care se adaugă meritelor recunoscute ale inimosului și neobositului Cardinal Tisserant.

Comuniunea eclesiastica

Oficiul Vaticanului, « L'Osservatore Romano », din 29 Noiembrie 1967 anunța că Sfântul Părinte a aprobat cererea de « comuniune eclesiastică » a noului Patriarh al Melhiților Maxim V Hakim.

Anunțul a fost primit cu surpriză de către mulți, cărora termenul « comuniune eclesiastică » le suna straniu.

« E vorba în realitate de o expresie tehnică de mare valoare istorico-doctrinală — scrie « L'Osservatore Romano » din 4-1-1968 — în perfectă linie cu Conciliul, dar codificată încă înainte de Vaticanul II, și deci de o expresie « obligată ». Ea derivă de la un « Motu Proprio » (Cleri Sanctitati) al lui Pius XII și e un « corpus » de 558 canoane, dintre care cele mai importante sunt acelea care se referă la sfințirea patriarhilor; în special canoanul 236, care prescrie că odată cu trimeterea actelor alegerii, cu profesinca de credință și jurământul de fidelitate, noul Patriarh și Sinodul trebuie să ceară « comuniunea eclesiastică ».

Conciliul Vatican II a revalorizat concepția comuniunii eclesiastice în contextul luminos al doctrinei colegialității (în Constituția « Lumen Gentium »).

Biserica e definită ca « Ecclesia ca-

tholica a successorē Petri et episcopis in eius communione gubernata (Lumen Gentium, N. 8) și este evocată disciplina originală a comuniunii, în care episcopii din lumea întreagă comunicau cu Pontiful Roman prin legătura unității, a dragostei și a păcii. (...et cum Romano Pontifice comunicabant in vinculo unitatis caritatis et pacis).

Comuniunea e raportul diferitelor Biserici între ele și cu primul Sediul. Raportul cu Sediul Roman, care are « primatum et principatum Capitis » e hotărâtor.

Biserica Romei e « vârful » și pivotul comuniunii intereclesiale. Papa e principul vizibil, temelie și arbitru al comuniunii eclesiale. Din punct de vedere istoric momentul cel mai important al comuniunii intereclesiale trebuie căutat în succesiunile episcopale. Un nou episcop e recunoscut ca membru al « ordului episcopal » printr'un act de comuniune exprimat în acele « litterae communionis », care comportă verificarea legitimității alegerii și a ortodoxiei celui ales. Exact ceace cere pentru recunoașterea unui Patriarh canoanul 236, care reprezintă în felul acesta vocea secolelor, codificată și valorizată de recentul Conciliu Ecumenic.

Stiri ecumenice

Preoții ortocdoși de la Patriarhia din Moscova, protoerei Piotr Kaina și Vladimir Kozhkov, sunt de câteva săptămâni oaspeții colegiului « Russicum ». Au venit la Roma « pentru a cunoaște mai de aproape Biserica catolică și pentru a avea, în climat post-conciliar, posibilitatea de a-și lărgi cunoștințele, mai ales asupra Liturghiei, a Dreptului canonic, a teologiei și spiritualității catolice ».

Revista « Il Regno » subliniază, în legătură cu prezența la Roma a celor doi protoerei, că « raporturile dintre Biserica Romei și aceea a Moscovei devin din ce în ce mai cordate, mai concrete și mai constructive », cum a demonstrat convorbirea avută de Sfantul Părinte cu Mitropolitul Nikodim al Leningradului, în vara trecută, participarea Episcopului Juvenaly la Congresul Laicilor, în Octombrie, și convorbirile din Decembrie între delegațiile oficiale ale celor două Biserici, la Leningrad.

Preoților ruși le-a fost rezervată o capelă a Colegiului, unde își pot celebra Liturghia. La unul din aceste rituri au participat, în 19 Ianuarie, studenții Institutului.

« Comuniunea desăvârșită — serie revista citată — va fi posibilă într-o zi, dacă dialogul și respectul reciproc vor continua până ce se va găsi momentul și împrejurarea potrivită pentru deplina reconciliere creștină ».

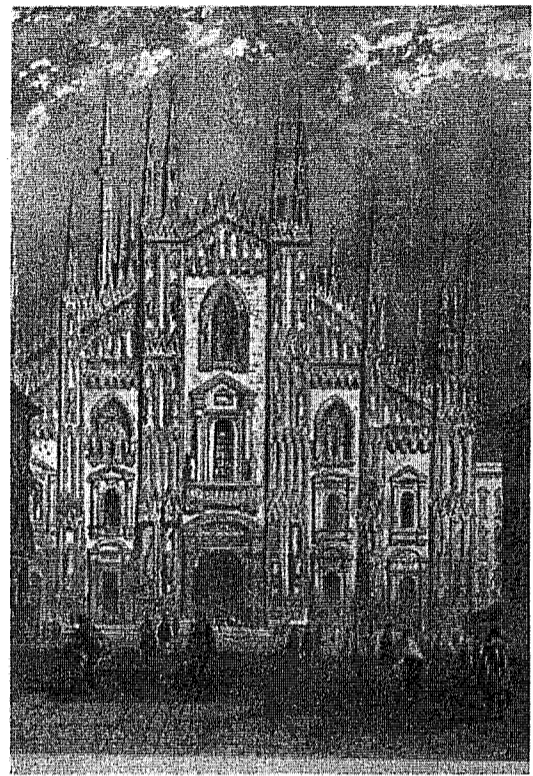
În cadrul unei transmisiuni închinată ecumenismului de postul de Radio al Vaticanului, Cardinalul Agostino Bea, Președintele Secretariatului pentru Unirea Creștinilor, a recapitulat activitățile ecumenice din cursul anului trecut, care inscrie la activul său evenimente de răsunet mondial, ca pelerinajul Sfântului Părinte Paul VI la Constantinopol și Efes și vizita Patriarhului Athenagoras la Roma, cum și o serie de realizări și de inițiative mai puțin spectaculare », dar nu mai puțin pozitive pe planul dialogului Bisericii catolice cu comunitățile creștine separate. Între altele, întrunirea « Grupului Mixt », la Assisi, și întâlnirea, la Leningrad, dintre catolici și ortocdoși, în care s'a discutat asupra doctrinei sociale a Bisericii.

« Deși greutățile și piedecile în calea unității sunt încă multe — a admis Cardinalul Bea — progresele înregistrate în ultimul timp îngăduie bune speranțe pentru împlinirea marelui aspirații creștine de unire a Bisericilor ».

Speranțele acestea — a spus Cardinalul — sunt îndreptățite și alimentate de participarea din ce în ce mai activă și mai numeroasă a membrilor tuturor confesiunilor la dialogul ecumenic, care astăzi interesează în egală măsură ierarhia bisericăscă și masa credincioșilor.

Nu vrem să încheiem această cronică ecumenică fără a aminti Liturghia celebrată în Sfântul Petru de Cardinalul Decan Eugène Tisserant, care a inaugurat săptămâna de rugăciuni pentru unitate a Operei pelerinilor unității « Ieremia Valahul ».

Închinată primului român propus pentru beatificare de Biserica Romei, Opera « Ieremia Valahul », întemeiată și condusă de Dra. Doct. Felicia Paraschivescu, și-a asociat încă odată vocea la corul mondial al celor care se roagă pentru reîntregirea Bisericii lui Christos.

Domul din Milan (intr'o stampă din 1800)

O faza noua pentru ecumenism

Era fatal ca după primele succese ale dialogului deschis de Biserica Romano-Catolică cu celelalte confesiuni creștine să se ajungă la o încetinire a ritmului evenimentelor care în ultimii ani au putut crea în mulți optimiști ai acestui dialog iluzia unei apropiate, dacă nu iminente refaceri a unității creștine. Acestei noi faze a ecumenismului revista « La Civiltà Cattolica » îi dedică un editorial, publicat fără semnătură, în ultimul său număr.

Motivul acestei aparente pierderi de vătă a entuziasmului ecumenic inițial? Care altul decât nu o mai realistă considerare a distanțelor care, pe planul doctrinei, separă încă Biserica catolică de celelalte « Biserici surori ».

« Trebuie să ne dăm seama că cu cât se înaintează în studierea în comun a problemelor — scrie autorul anonim al articolului citat — cu atât mai puternic se manifestă divergențele de fond; așa că nu trebuie să ne mirăm dacă în anii viitori drumul spre unitate va fi mai lent și mai anevoios ».

După acest avertisment autorul recapitulează intensă activitate ecumenică din anul trecut și progresele făcute pe calea unității, atrăgând însă atenția că « din păcate suntem încă departe de o comuniune desăvârșită a tuturor creștinilor ». Si amintind că Papa a definit răbdarea o « virtute ecumenică », în contrast cu « intemperanțele » aceluia care ar vrea să grăbească lucrurile trecând peste hotarele realității teologice (propunând, de pildă, participarea la ritul euharistic împreună cu « creștinii despărțiți »), autorul articolului apărut în « La Civiltà Cattolica » admite că « uneori acțiunea ecumenică poate fi dificilă și descurajantă ».

Articolul, care fiind publicat de cea mai importantă revistă religioasă catolică primește semnificația unei precizări oficiale a poziției Bisericii Catolice în dialogul ecumenic cu celelalte Biserici surori, e o curajoasă redimensionare a optimismelor ușuratece, la începutul acestui 1968 (pe care dimpotrivă, într'un interviu acordat revistei « Le Missioni Cattolice », care apare la Milano, Secretarul General al Consiliului Mondial al Bisericilor îl anunța ca « piatră miliară în istoria ecumenismului »).

Două sunt problemele asupra cărora un acord între catolici și « frații despărțiți » se anunță greu de reali-

zat: problema « căsătoriilor mixte » și « prozelitismul ».

Privitor la « căsătoriile mixte » (adică între catolici și « despărțiți ») Sinodul Episcopilor, întrunit la Roma în toamna trecută, a confirmat doctrina tradițională a Bisericii, care prevede educarea catolică a copiilor născuți din asemenea căsătorii. Cum era de așteptat, această atitudine a Bisericii catolice de inamovibilă fidelitate față de doctrina tradițională, a produs impresii negative în lumea creștină despărțită de Roma.

Cât privește « prozelitismul », în recentele întruniri de studiu la care au participat exponenții ai Consiliului Mondial al Bisericilor și teologi catolici, s'a încercat o redimensionare a vechilor concepții care consideră « abuzivă » acțiunea misionară de iradiere a credinței desfășurată de Biserica catolică. La această acțiune Biserica Romei nu poate renunța « în numele unei conviețuiri interconfesionale a unor comunități bisericăști care se deosebesc unele de altele prin punctele esențiale ale doctrinei lor », scrie autorul articolului citat.

Lumea creștină despărțită nu vede desigur cu ochi buni această acțiune a Romei de răspândire a propriei doctrine, pe care o consideră singura « adevărată ». Așa cum nu privește cu simpatie rolul de « leader » al ecumenismului pe care Biserica catolică și l'a revendicat în ultima vreme.

Intreat ce crede despre această « focalizare română » a ecumenismului, doctorul Blake, Secretarul Consiliului Mondial al Bisericilor a spus: Cred că nu e cazul să ne punem în trebură dacă Consiliul Mondial al Bisericilor e primul sau al doilea pe scara ecumenismului. Adevărata problemă e cum e conceput ecumenismul. Si conflictul de opinii începe tocmai aici. Date fiind pozițiile sale teologice și eclesiologice, Biserica catolică concepe ecumenismul ca având drept centru Roma. Pentru buna reușită a dialogului ecumenic e necesar ca Biserica Romano-Catolică să-i asculte și pe cei care au alte puncte de vedere asupra ecumenismului. Acum, însă, eu cred că atmosfera începe să se schimbe. Astăzi, de pildă, Capii diferitelor Biserici îl pot vizita pe Papă și pot căuta un dialog cu el, fără ca lumea să vorbească de o « întoarcere » a Bisericilor lor în sânul Bisericii Romano-Catolice ».

Pe marginea vizitei Primului Ministru român la Papa

Privitor la vizita Președintelui Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, și a Ministrului de Externe al României, Cornel Mănescu, la Papă, comunicatul oficial al Vaticanului informa, printre altele, că în cursul audienței — care a avut un caracter particular — Sfântul Părinte «și-a înțeles înălții Oaspeți și asupra problemelor Bisericii catolice în România», exprimându-și în repetate rânduri sentimentele de mare dragoste și prețuire față de «nobilul popor român».

Comentând evenimentul, de la care optimiștii așteaptă reluarea unor raporturi oficiale mai «senine» între Sfântul Scaun și România, raporturi întrerupte acum douăzeci de ani, odată cu expulzarea Nuntiatului apostolic la București și cu denunțarea Concordatului semnat în 1927 între Vatican și guvernul român, surse oficiale își exprimau convingerea că discuția începută acum la Roma va fi reluată și dusă mai departe «în alt loc și la alt nivel».

Se încearcă, probabil — comentau aceleași surse — să se ajungă la un «modus vivendi» după modelul aceluia concordat recent cu guvernul de la Belgrad.

Un acord de felul acesta cu București presupune, însă, o radicală revizuire a situației actuale a Bisericii catolice din România — relevau aceleași surse.

Alta e situația Bisericii catolice în

Jugoslavia, unde deși au un singur episcop, catolicii sunt liberi să-și practice credința, și alta în România, unde problema Bisericii catolice de rit oriental, suprimată prin decret, în Decembrie 1948, constituie o mare piedecă în calea «normalizării» raporturilor Sfântului Scaun cu guvernul actual.

E greu de crezut că Vaticanul ar trata cu guvernul de la București fără să ia în considerație și această tristă realitate, care în termeni de cifre înseamnă pierderea unui milion și jumătate de catolici încorporați, tot prin decret, în Biserica ortodoxă, și că ar fi dispus să renunțe la opt din cele zece dieceze catolice existente arbitrar decizii din '48, resemnându-se să-și desfășoare apostolatul cu singurul episcop catolic recunoscut de acel guvern, ungurul Monsi-nior Aaron Marton.

Ce s'a întâmplat cu cei 3000 de preoți ale celor opt dieceze suprimate; cu cele 4000 de biserici și cu cele 2500 parohii catolice existente în România înainte de tragicul 1948? — se întreabă comentatorii recentei întâlniri a Sfântului Părinte cu bărbajii de Stat români, admitând totuși că o evaluare precisă a situației actuale a catolicismului în România e în practică imposibilă. Vaticanul dispune încă de date vechi, care n'au putut fi puse la zi nici ocazia vizitei Cardinalului Koenig la București. Ceeace se știe în mod sigur e

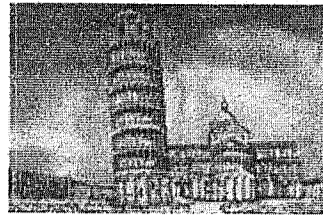
că astăzi Bisericii catolice i-au rămas, în România, abia două dieceze, și că românii catolici duc lipsă de o asistență spirituală proporționată nevoilor lor. De aceea, problema capitală, care preocupă astăzi Vaticanul, nu e atât redeschiderea Nuntiatului de la București, cât reorganizarea diecezelor și numirea unor noi episcopi, care să poată face față nevoilor de asistență spirituală ale catolicilor români.

După unele indiscreții filtrate zilele trecute, se pare că Premierul român ar fi dat Papii asigurări asupra redeschiderii — neoficiale — a bisericilor catolice, ai căror preoți vor putea celebra, amintindu-l pe Pontiful Roman la «rugăciunile credincioșilor». Guvernul de la București ar fi așadar dispus să închida ochii asupra acestei reprize de viață catolică.

Indiscrețiile acestea nu precizau, însă, dacă de aceasta paradoxală clandestinitate autorizată ar beneficia și catolicii orientali, sau numai latinii.

Răbdarea e arma celor tari — spune un proverb italian; nu însă o răbdare dispusă la compromisuri, care n'ar mai fi răbdare, ci grabă de a închide o partidă; în cazul de față o partidă rămasă deschisă de 20 de ani.

Si a o închide cum?... Acceptând în fruntea unei Biserici «tolerate» episcopi propuși de regim, ca în Ungaria?...

Întâlnire de rugăciune catolico-anglicana

Arhiepiscopul de Canterbury, Doctorul Michael Ramsey, a participat în luna trecută la un rit de rugăciune pentru unitatea creștinilor la catedrala catolică Westminster din Londra.

În timp ce Primatul Angliei se pregătea să intre în catedrală, o mulțime de câteva sute de protestanți disidenți, cu mare greutate ținuți în frâu de un cordon de polițiști, a adresat Arhiepiscopului epitetul injurios, definindu-l «trădător». Manifestația, condusă de reverendul Brian Gren, un susținător al Bisericii libere presbiteriene a Irlandei de Nord, s'a repetat în timp ce în interiorul catedralei anglicanii și catolicii se rugau împreună pentru unitate.

Lungi și călduroase aplauze au răsunat, în schimb, sub bolțile templului, când Cardinalul John Heenan

l'a întâmpinat pe doct. Ramsey în fața altarului principal. «Pentru mine — a spus Cardinalul — prezența voastră e ca împlinirea unei profeții». Ramsey i-a răspuns: «Mulțumesc din toată inima Cardinalului Arhiepiscop pentru salutul său frățesc».

Card. Heenan a subliniat, în discursul său, faptul că Arhiepiscopul Ramsey a putut veni în templul catolic fără ca aceasta să dea loc la critici în sânul celor două comunități.

Arhiepiscopul anglican și-a întemeiat discursul, pronunțat de la amvonul celei mai mari biserici catolice din Anglia, pe un pasaj din Scrisoarea Sfântului Pavel, care spune: «Primiți-vă unii pe alții, așa cum Christos v'a primit pe fiecare dintre voi».

"Grupul Mixt", coordonator al activităților ecumenice

La încheierea recentei sale întruniri (a șasea de la înființarea acestui organism ecumenic) «Grupul Mixt» a dat un comunicat asupra lucrărilor sale, care s'au desfășurat de la 3 la 7 Decembrie 1967, la Assisi.

Au participat la întrunire exponenți ai Consiliului Ecumenic al Bisericilor, cu sediu la Geneva, și ai Bisericii catolice.

Consiliul Ecumenic al Bisericilor a fost reprezentat de următorii membri: Doct. Eugène Carson, Secretar general al Consiliului; protopopul Vitaly Borovoi; doct. Espy (National Council of Churches of Christ, USA); doct. N.A. Nissiotis (Institutul Ecumenic, Bossey); Prof. E. Schlink; Episcopul O.S. Tomkins (Anglia); pâr. Paul Verghese (India); doct. Lukas Vischer (Depart. Credință și Constituție al Consiliului Ecumenic al Bisericilor, Geneva).

ca totuși să renunțe la alte posibilități de cooperare.

A fost sugerat un studiu mai aprofundat și mai vast asupra principiilor pe care se bazează colaborarea Consiliului Ecumenic al Bisericilor cu Biserica catolică, în special principiul deseori enunțat cu expresia «unitatea mișcării ecumenice».

A fost, printre altele, considerată o eventuală participare a Bisericii catolice la lucrările comisiei «Credință și Constituție».

Domeniile colaborării Bisericii catolice cu Consiliul Ecumenic al Bisericilor s'au amplificat, după instituirea comisiei pontificale «Dreptate și pace» și a «Consiliului Laicilor» — subliniază comunicatul. Problemele care se pun astăzi în aceste domenii au ocupat, în consecință, un loc important în deliberările Grupului Mixt.

A fost deasemeni subliniat că «preocupările sociale sunt preocupări creștine», care fac parte din mărtașia evanghelică și ca atare trebuie să fie în centrul atenției fiecărui creștin.

A fost contemplată, între altele, prepararea unei conferințe asupra problemelor dezvoltării, a cărei întrunire e prevăzută pentru luna Aprilie, la Beyrouth.

Al treilea Congres al Laicilor, care s'a ținut de curând la Roma, a deschis noi posibilități de lucru în comun pe planul activităților laice, cuprinzând, între altele, activitățile feminine și ale tineretului. Un raport asupra acestor chestiuni a fost prezentat Grupului Mixt, care a formulat câteva propuneri pentru o mai strânsă colaborare în aceste domenii.

Din partea Bisericii catolice au luat parte la lucrările Grupului Mixt: Mgr. J.G.M. Willebrands, Secretar al Secretariatului pentru Unirea Creștinilor; Mgr. Thomas Holland, Episcop de Salford (Anglia); Mgr. William W. Baum (Office of Chancellor, Dieceza din Kansas City-St. Joseph, U.S.A.); Mgr. Charles Boyer (Caritas Internationalis, Roma); pâr. Pierre Duprey (Secretariatul pentru Unitate, Roma); pâr. Hamer, Secretar adjunt pentru Unitate, Roma).

Au luat deasemeni parte la lucrări (dar nu cu titlul de membri ai Grupului): Dra. Rosemary Goldie, Subsecretar al «Consiliului Laicilor», Roma; Mgr. Joseph Gremillon, Secretar al Comisiei Pontificale «Iustitia et Pax», Roma; Mgr. Domenico Michelli, Secretar general adjunt al Consiliului Ecumenic al Bisericilor; canonicul W.A. Purdy (Secretariatul pentru Unirea Creștinilor); p. Thomas Strinsky (Secretariatul pentru Unirea Creștinilor).

Au fost discutate câteva probleme conținute în al doilea raport al Grupului Mixt de Lucru, care propune reorganizarea Grupului pentru a se stabili «raporturi mai dinamice între Biserica catolică și Consiliul Ecumenic al Bisericilor».

«Până acum — scrie comunicatul — funcția acestui grup a fost esențial investigativă, dar lucrările sale au stimulat multe activități importante, realizate de Consiliul Ecumenic al Bisericilor în comun cu Biserica catolică. Se pare așadar că a sosit momentul pentru ca Grupul mixt să primească o sarcină de coordonare fără

Ajutorarea reciprocă a Bisericilor a fost ilustrată într'un raport asupra activităților în comun ale Bisericii catolice cu Consiliul Ecumenic al Bisericilor. Forme concrete de colaborare creștină au fost ajutoarele trimise Portugaliei imediat după catastrofele inundații din toamna trecută, și acelea trimise populației din Vietnam.

Intrunirea Grupului Mixt de Lucru s'a ținut în «orașul sfânt al Sfântului Francisc», cum ceruseră membrii Consiliului Ecumenic al Bisericilor care fac parte din Grup — precizează comunicatul.

Grupul a fost găzduit la mănăstirea San Damiano, unde a trăit și a murit Sfânta Clara, și unde în zilele întrunirii a fost celebrată o emoționantă ceremonie religioasă ecumenică, în colaborare cu Franciscanii Minorii.

"Consiliul Laicilor" întrunit în sedinta plenara

Presedate de Cardinalul Maurice Roy, arhiepiscop de Quebec (Canada), au avut loc, la Roma, lucrările Consiliului Laicilor.

Creat de Paul VI pentru promovarea și coordonarea activităților laice de apostolat, atât pe plan național cât și internațional, organismul acesta, de directă derivație conciliară, a dat un impuls nou formării unor structuri de legătură a diferitelor organizații de apostolat laic din lumea întreagă. E destul să spunem că din 1960 și până azi numărul acestor opere s'a dublat, pentru a realiza utilitatea acestui «Consiliu».

Actuala sesiune plenară a Consiliului Laicilor — a treia de la creierea sa — a durat opt zile, cu un program de lucru centrat pe următoarele teme: realizarea unor structuri reprezentative ale organizațiilor laice din întreaga lume; raporturile noului organism — instituit cu titlu de experiență — cu celelalte decastere ale Curiei Rome; participarea laicilor la dialogul ecumenic. Formele participării laicilor la activitățile și misiunea Bisericii vor fi examinate ținându-se seamă de una din cele opt rezoluții ale moțiunii finale a Congresului mondial al organizațiilor laice din toamna trecută.

După ce-și exprima recunoștința față de Papă pentru instituirea acestui «Consiliu», care «încoronează o așteptare durată două mii de ani», rezoluția aceasta cerea Papii largirea compoziției Consiliului Laicilor. Documentul cerea, apoi, Consiliului promovarea unor organisme reprezenta-

tive ale laicatatului la diferite niveluri și în toate continentele.

La ora actuală 62 sunt operele laice de apostolat catolic în lume, distribuite după cum urmează: 19 în Africa, 2 în America de Nord, 10 în America centru-meridională, 10 în Asia, 18 în Europa și 2 în Oceania.

În ultimii ani numărul acestor organizații, care în 1960 erau abia 33 — în majoritate localizate în Europa și în America de Nord — s'a dublat. Se făcea, așadar, indispensabilă creșterea unui organism de coordonare și de unificare «în caritate» a acestor «opere».

La lucrările actualei sesiuni a Consiliului au luat parte toți membrii și consultorii săi, printre care — cu rol de consultor — Cardinalul polonez Wojtyła, arhiepiscop al Cracoviei, care n'a putut participa la înrunirea din Octombrie 1967 deoarece, împreună cu alți episcopi polonezi, refuzase să plece la Roma pentru Sinod fără Cardinalul Wiszynski, căruia guvernul de la Varșovia îi retrăsese pașaportul.

Ceilalți consultori au fost: un preot — italianul Mgr. Guano, arhiepiscop de Livorno — și cinci laici.

Membrii Consiliului — în număr de 12 — sunt toți laici. Printre ei și două femei: belgiana Marguerite Fievez, și olandeza Maria Vendrik, care a presădit mulți ani Federația mondială a tineretului feminin.

Majoritatea membrilor sunt europeni; doi sunt latino-americieni, unul e african, un altul asiatic. Singurul

membriu italian e Profesorul Vittorio Bachelt, președintele general al Acțiunii Catolice Italiene.

Sunt reprezentate în Consiliu toate sectoarele apostolatului laic: de la acela al familiei la acela al lumii muncitorești și intelectuale. Consiliul Laicilor are un secretar — francezul Mgr. Glorieux — și doi subsecretari: australianul Marie Rose Goldie și elvețianul Mieczyslaw De Habischt.

Rezultatele acestei sesiuni a Consiliului Laicilor au fost ilustrate apoi ziariștilor într'o conferință de presă de consultor francez Jean Larnaud, secretar general al centrului catolic de coordonare pe lângă UNESCO.

După ce a subliniat importanța actualei sesiuni a Consiliului, conferințiarul a insistat asupra necesității unei olaborări a comitetelor naționale care reprezintă diferitele mișcări și medii ale apostolatului, cu Consiliul Laicilor, pentru a se avea o formă de contact real cu viața și preocupările laicilor în diferite părți ale lumii și pentru a se putea obține o documentare serioasă asupra experiențelor apostolice în fiecare țară.

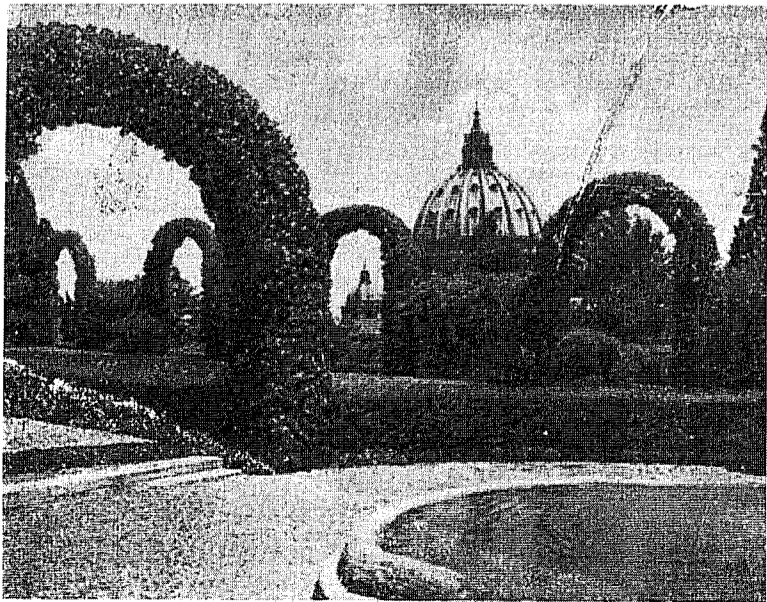
La nivel internațional — a spus Dl. Larnaud — Consiliul și-a însușit marile probleme mondiale ale momentului, propunându-și o amplificare a inițiativelor și cercărilor deja întreprinse, pentru a înlesni o mai bună înțelegere între organizațiile laice din diferite țări.

O «îngemănare» între ale a universităților, a regiunilor și a mișcărilor, ca prim început al unor raporturi cu caracter educativ și formativ, a fost una din propunerile cele mai aplaudate ale actualei Sesiuni a Consiliului.

Vor fi deasemeni promovate studii la care vor fi chemați să colaboreze teologi și laici care activează în cadrele apostolatului, asupra problemei violenței, a secularizării și a autorității și ascultării în Biserica, și asupra legăturilor dintre cler și lumea laică.

Conferința de presă s'a încheiat cu intervenția «observatorilor» Secretariatului de Stat al Vaticanului, care au definit «unică», urgentă și grandioasă» misiunea Consiliului Laicilor creat de Paul VI pentru integrarea laicilor în viața Bisericii.

«Unică», de oarece pentru prima oară laici sunt chemați la locuri de răspundere în Biserica; «urgentă», de oarece acest organism căruia i-a fost rezervat un rol important în conducerea Bisericii trebuie să interpreteze, să coordoneze și să armonizeze între ele activitățile apostolatului laic din întreaga lume; «grandioasă», fiindcă, așa cum a subliniat Sfântul Părinte într'un discurs recent, apostolatul laicilor e astăzi parte integrantă a misiunii Bisericii.

Parcul Vaticanului